

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

**про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянина
Демиди Валентина Павловича про офіційне тлумачення
статті 1 Господарського процесуального кодексу України**

м. К и ї в
20 листопада 2003 року
№ 55-у/2003

Справа № 2-31/2003

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного
Суду України:

Шаповала Володимира Миколайовича — головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни — суддя-доповідач,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянина
Демиди Валентина Павловича про офіційне тлумачення
статті 1 Господарського процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Чубар Л.П. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Громадянин Демида В.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення статті 1 Господарського процесуального кодексу України (далі — ГПК України) стосовно підвідомчості господарським судам скарг суб'єкта підприємницької діяльності — фізичної особи на незаконні дії (рішення) податкової інспекції.

Суб'єкт права на конституційне звернення аргументує необхідність в офіційному тлумачення статті 1 ГПК України неоднозначним, на його думку, її застосуванням судами загальної юрисдикції, що призвело до порушення його конституційного права на оскарження в суді податкового повідомлення-рішення Державної податкової інспекції в Солом'янському районі міста Києва (далі — ДПІ).

2. З матеріалів конституційного звернення вбачається, що Демида В.П. звернувся до Солом'янського районного суду м. Києва зі скаргою на неправомірні дії ДПІ, не погодившись з її повідомленням-рішенням від 15 травня 2002 року № 001211705/0, яким на нього, як на приватного підприємця, були накладені штрафні санкції.

Солом'янський районний суд м. Києва ухвалою від 9 вересня 2002 року провадження у справі за цією скаргою заклав, мотивуючи тим, що відповідно до статті 1 ГПК України та статті 24 Цивільного процесуального кодексу України спір підлягає розгляду в господарському суді м. Києва.

Апеляційний суд м. Києва та Верховний Суд України, куди автор звернення оскаржив зазначену ухвалу, своїми рішеннями залишили скарги Демиди В.П. без задоволення, а ухвалу Солом'янського районного суду м. Києва — без змін.

Демида В.П. 21 квітня 2003 року звернувся до господарського суду м. Києва з позовною заявою про скасування названого податкового повідомлення-рішення ДПІ.

Господарський суд м. Києва своєю ухвалою від 29 квітня 2003 року відмовив Демиді В.П. у прийнятті позовної заяви. При цьому в ухвалі з посиланням на частину першу статті 1 ГПК України суд визнав його право як приватного підприємця на звернення до господарського суду, але водночас зазначив, що спори про

скасування податкових повідомлень-рішень ДПІ на підставі статті 12 ГПК України непідвідомчі господарським судам.

3. Третя колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 3 жовтня 2003 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом.

4. Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Проте у матеріалах, надісланих Демидою В.П. і долучених до справи, відсутні факти неоднозначного застосування судами України статті 1 ГПК України. З судових рішень вбачається, що громадяни, які здійснюють підприємницьку діяльність без створення юридичної особи і в установленому порядку набули статусу суб'єкта підприємницької діяльності, мають право звертатися до господарського суду за захистом своїх порушених або оспорюваних прав і охоронюваних законом інтересів, тобто ця норма однаково розумілася судами, які розглядали його позовні заяви.

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 12 ГПК України господарським судам підвідомчі справи у спорах про визнання недійсними актів, зокрема державних органів, з підстав, зазначених у законодавстві.

Відмова господарським судом м. Києва в прийнятті позовної заяви Демиди В.П. пов'язана з неузгодженістю формулювання позовних вимог зі статтею 12 ГПК України.

Таким чином, конституційне звернення не відповідає вимогам, передбаченим Законом України "Про Конституційний Суд України".

Враховуючи викладене та керуючись статтями 42, 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Демиди Валентина Павловича про офіційне тлумачення статті 1 Господарського процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ